

Halina Maria Bretsznajder ps. „Olga” urodziła się 7 listopada 1905 roku, w Charkowie, w rodzinie Romualda i Zofii Bretsznajderów. Od 1921 roku należała do ZHP. Ukończyła 8-mioklasowe Gimnazjum Żeńskie Matematyczno-Przyrodnicze Marii Gajl w Radomiu i, w 1928 roku, podjęła pracę jako urzędniczka w Radomskiej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych. W 1929 roku, jako podharc mistrzyni, przewodziła III Hufcowi Harcererek w Radomiu, w 1932 została harcmistrzynią, a 3 lata później – komendantką Obszaru Radomskiego w Chorągwi Kieleckiej Harcererek.

Podczas okupacji Halina Bretsznajder pracowała w Biurze Polskiego Czerwonego Krzyża w Radomiu. Jednocześnie, od jesieni 1939 roku, współorganizowała podziemne struktury harcerskie, a od wiosny 1940 roku należała do Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej. Mianowana podporucznikiem, pełniła funkcję zastępczyni komendanta II Oddziału Obwody Radomskiego ZWZ-AK „Jodła”.

Aresztowana przez Niemców 25 września 1942 roku, w biurze PCK – mimo tortur nie wydała nikogo. „Olga” została stracona 15 października – powieszona w publicznej egzekucji, przy ulicy Warszawskiej w Radomiu. Spoczęła, wraz z innymi ofiarami, w zbiorowej mogile w lesie na Firleju.

Upamiętniono Ją na pomniku w miejscu śmierci i na tablicy w radomskim kościele garnizonowym.